

Bewakingstroepen van de BS overgegene deel van de Partisanen-Actie Nederland) de Daf-fabriek binnen, namen er de administratie in beslag en zetten een accountant aan het werk; vervolgens liet een (niet nader bekend) onderdeel van de BS en tenslotte nog het hoofd van de afdeling Politieke Zaken van de Binnenlandse Strijdkrachten een onderzoek instellen – onderzoekingen die kennelijk onvoldoende materiaal opleverden om de gebroeders van Doorne in hechtenis te nemen en die hen zeker niet deden dalen in de achting van hun collega's-fabrikanten (H. J. van Doorne was een van de afgevaardigden van de Kring Eindhoven en omgeving op de eerste bijeenkomst van de Fabrikantenkringen in het bevrijde Zuiden), maar die wèl onderstreepten dat een algemene regeling wenselijk was.

Kruls gaf in november '44 opdracht aan twee juristen, mr. A. M. C. J. Steinkühler en mr. J. H. Passtoors, om na te gaan welke wettelijke maatregelen nodig waren om de zuivering van het bedrijfsleven te bevorderen. Medio december adviseerden zij, 'de aanvankelijke zuivering, die vooruitloopt op hetgeen later zal geschieden door de Tribunalen en de Raad voor het Rechtsherstel, te bepalen tot de notoire gevallen waarin . . . ingrijpen in 's lands belang noodzakelijk is' – daarmee was ingrijpen tegen personen bedoeld, want voor de 'zuivering [van] gehele bedrijven' ('op dit terrein heerst verwarring') stelden zij de oprichting voor van aparte zuiveringscommissies.¹ Aangezien Steinkühler en Passtoors slechts in Noord-Brabant hun licht hadden opgestoken (o.m. bij Beel die inmiddels adviseur Sociale Zaken van het Militair Gezag was geworden), legde Kruls hun rapport nog aan de militaire commissaris in Limburg voor die hem op 12 februari '45 de reacties toezond van mr. dr. L. F. H. Regout, voorzitter van de Kamer van Koophandel te Maastricht, en van het bestuur van de Maastrichtse Fabrikantenkring. Regout voelde niets voor de door Steinkühler en Passtoors voorgestelde commissies; 'speciaal voor wat de directies der grotere ondernemingen betreft, zijnde ongetwijfeld het moeilijkste geval, directies wier vroegere houding thans aan kritiek blootstaat, geloof ik niet', schreef hij, 'dat een zuiveringscommissie veel zou kunnen uitrichten.' Het bestuur van de Maastrichtse Fabrikantenkring ging nog verder: het achtte een 'aparte zuivering van het bedrijfsleven onnodig. De z.g. zware jongens zijn reeds overal uit de

¹ A. M. C. J. Steinkühler en J. H. Passtoors: 'Rapport omtrent de zuivering van het Nederlandse bedrijfsleven' (15 dec. 1944), p. 2, 9 (MG, Staf, Sectie I, groep 11, doos 25, no. 11 000).